

Església: una altra oportunitat perduda?

El Fòrum Joan Alsina, format per capellans del bisbat de Girona, ha publicat una reflexió plena de seny que és un lleial advertiment a la seva Església.

Planteja qüestions tan elementals i tan òbvies com que dins de l'Església s'asseguri l'exercici de tots els drets humans tant per al homes com per a les dones, com a condició indispensable per poder-ho exigir fora del seu àmbit. I demana que l'Església recuperi el tarannà misericordiós i tolerant de Jesús, que proclamà que "l'home no és fet per a la llei, sinó la llei per a l'home".

En aquesta línia, els capellans de Girona creuen que l'Església ha de ser comprensiva amb els qui es troben amb situacions que els fan patir, i per això no volen excloure de la comunitat els qui s'han divorciat i s'han tornat a casar, o els qui s'han casat civilment, o les persones que han optat per una relació homosexual. I –recordant Galileu– volen una actitud positiva envers els avenços científics que afavoreixen noves formes de fecunditat.

L'Església, però, tendeix a considerar com a laxitud dels costums opcions que són coherents amb una ètica secular i democràtica que han portat les noves generacions a alliberar-se de vells abusos de poder –sobretot pel que fa a la dona– i d'atàvics tabús sexuals que limitaven el sexe a la seva funció reproductora, i titllaven de pecaminós el seu potencial humà, font de felicitat en les relacions d'amor i d'amistat.

Pretendre, doncs, continuar l'obra de Jesús de Natzaret amb esquemes propis de la cristiandat ha de portar forçosament al fracàs. Un fracàs dissimulat per les multituds que convoca Joan Pau II, però que ha portat l'Església a una situació de greu desprestigi, sobretot entre la joventut, que és el futur.

Aquesta situació és a l'origen del desacord entre els capellans gironins i la seva Església, ja que mentre que ells volen assumir el tarannà de Jesús, es troben amb la incomprensió i fins i tot amb la reprovació dels qui haurien d'ajudar-los i animar-los a continuar per aquest camí.

Joan XXIII ja va provar fa un any de posar a l'hora el rellotge de l'Església, i

tot i que el Vaticà s'ha esforçat a ignorar-ho, molts cristians han recuperat la llibertat de pensar pel seu compte, opció que els ha portat sovint a haver d'optar entre la fidelitat a l'Evangelí i l'obediència als seus superiors jeràrquics, perquè sovint no entenen les seves actituds ni els seus discursos. La contradicció de fer declaracions a favor dels pobres o contra la guerra i mantenir bones relacions amb governs que generen pobresa i que mantenen guerres injustes, sense comptar amb l'opulència escandalosa de la cort vaticana, fa que en l'actual societat secularitzada sigui molt difícil ser i confessar-se cristià.

Per això la reflexió del Fòrum Joan Alsina de Girona ha estat oportuna i és molt lamentable que el seu bisbe i l'arquebisbe de Tarragona hagin actuat més com a buròcrates vaticans que com a responsables de la comunitat dels cristians.

Perquè si l'Església institucional ha de tenir futur caldrà que s'assembli molt a la que descriuen els agosarats mossens de Girona, o correrà el risc d'anar-se reduint a un estat teocràtic sense cap projecció religiosa real, governat per un ancià venerable rodejat d'una cort medieval, vigilat per una pintoresca guàrdia suïssa, per esdevenir un objectiu turístic de primera magnitud.

Sortosament l'Església és molt més que l'envellida estructura jeràrquica i, si a Europa el cristianisme ha perdut vitalitat, Llatinoamèrica i fins i tot l'Àsia són una reserva cristiana que es va alimentar amb la teologia de l'alliberament –tan reprimida– i que es manté activa i compromesa amb la causa dels pobres i de la justícia.

Les figures del bisbe Romero a El Salvador, i dels gironins Joan Alsina a Xile i Quim Vallmajó a Rwanda, assassinats per causa del seu compromís, i el gran exemple de Pere Casaldàliga, encara actiu, són les referències emblemàtiques d'una opció assumida per molts cristians i no cristians que lluiten per la llibertat.

Sebastià Benet és portaveu de Justícia i Pau

"Els capellans de Girona creuen que l'Església ha de ser comprensiva amb els qui es troben amb situacions que els fan patir, i per això no volen excloure de la comunitat els qui s'han divorciat i s'han tornat a casar, o els qui s'han casat civilment, o les persones que han optat per una relació homosexual"

SEBASTIÀ BENET